Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 1798/2003/EK RENDELETE

(2003. október 7.)

a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 264, 15.10.2003, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Tanács 885/2004/EK rendelete (2004. április 26.)	L 168	1	1.5.2004
►**M2**	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	20.12.2006

▼B

A TANÁCS 1798/2003/EK RENDELETE

(2003. október 7.)

a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]);

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]);

mivel:

(1) A tagállamok határain átnyúló adókijátszás és adókikerülés költségvetési veszteséghez, illetve az igazságos adóztatás elvének megsértéséhez vezet, valamint a tőkemozgások és a versenyfeltételek torzulását okozhatja, következésképpen befolyásolja a belső piac működését.

(2) A hozzáadottérték-adó kijátszásának leküzdéséhez minden tagállamban az erre vonatkozó rendelkezések alkalmazásáért felelős közigazgatási hatóságok szoros együttműködésére van szükség.

(3) Ezért a belső piac kiteljesítésére irányuló adóharmonizációs intézkedéseknek magukban kell foglalniuk egy tagállamok közötti közös információcsere-rendszer létrehozását, amelyben a tagállamok közigazgatási hatóságai segítséget nyújtanak egymásnak és együttműködnek a Bizottsággal annak érdekében, hogy biztosítsák a termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat, a Közösségen belüli termékbeszerzéseket és a termékimportot terhelő hozzáadottérték-adó megfelelő alkalmazását.

(4) A hozzáadottértékadó-rendszer megfelelő működéséhez elengedhetetlen bizonyos adatok hozzáadottértékadó-ellenőrzési célokból történő elektronikus tárolása és továbbítása.

(5) Egyértelműen rögzíteni kell azon feltételeket, amelyek mellett ki lehet cserélni az egyes tagállamokban elektronikusan tárolt adatokat, és amelyek alapján az ilyen adatok közvetlenül hozzáférhetők. Amennyiben ez a gazdasági szereplők kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges, azok részére is biztosítani kell a bizonyos adatokhoz való hozzáférést.

(6) A felhasználás szerinti tagállam elsődleges kötelezettsége annak biztosítása, hogy a nem letelepedett szolgáltatásnyújtók eleget tegyenek kötelezettségeiknek. E célból a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv ([4]) 26c. cikkében meghatározott, elektronikus úton nyújtott szolgáltatások átmeneti különös szabályozásának alkalmazása megköveteli azon szabályok meghatározását, amelyek az azonosítás és a

([1]) HL C 270. E, 2001.9.25., 87. o.
([2]) HL C 284. E, 2002.11.21., 121. és 191. o.
([3]) HL C 80., 2002.4.3., 76. o.
([4]) HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2002/92/EK tanácsi irányelvvel (HL L 331., 2002.12.7., 27. o.) módosított irányelv.

▼B

felhasználás szerinti tagállam közötti adatszolgáltatásra és pénzátutalásra vonatkoznak.

(7) A közvetett adózás (hozzáadottérték-adó) területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 1992. január 27-i 218/92/EGK tanácsi rendelet ([1]) e tekintetben szoros együttműködési rendszert hozott létre a tagállamok közigazgatási hatóságai, valamint e hatóságok és a Bizottság között.

(8) A tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen és közvetett adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvet ([2]) kiegészíti a 218/92/EGK rendelet.

(9) E két jogszabály hatékonynak bizonyult, de a közigazgatási együttműködés területén már nem felel meg azon új követelményeknek, amelyek a belső piacon a gazdaságok egyre erősebb integrációjából adódnak.

(10) Mindemellett a hozzáadottérték-adó területén az együttműködésre vonatkozó két külön jogi eszköz párhuzamos alkalmazása akadályozta az adóhatóságok hatékony együttműködését.

(11) Jelenleg nincsenek megfelelően szabályozva az érintett felek jogai és kötelezettségei. Ezért a tagállamok közötti együttműködést világosabb és kötelező erejű rendelkezésekkel szükséges szabályozni.

(12) Nincs megfelelő közvetlen kapcsolat a helyi, illetve a nemzeti csalás elleni hivatalok között, mivel a kommunikáció rendszerint a központi összekötő hivatalok között történik. Ez hátrányos a hatékonyságra, a közigazgatási együttműködés eszközrendszerének kihasználatlanságát okozza, és késedelmeket idéz elő a kommunikációban. Ezért az együttműködés hatékonyabbá és gyorsabbá válása érdekében gondoskodni kell a szolgálatok közötti közvetlenebb kapcsolatokról.

(13) Az együttműködés nem elég intenzív, amennyiben, a héa-információcsere-rendszertől (VIES) eltekintve, nincsen elegendő automatikus és spontán információcsere a tagállamok között. A közigazgatások közötti, valamint a közigazgatások és a Bizottság közötti információcserét intenzívebbé és zavartalanabbá kell tenni a csalások hatékonyabb leküzdése érdekében.

(14) A 218/92/EGK rendeletben és a 77/799/EGK irányelvben szereplő, a hozzáadottérték-adó területén a közigazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket ezért egyesíteni kell és meg kell erősíteni. Az egyértelműség érdekében ezt a 218/92/EGK rendelet helyébe lépő egységes, új jogi eszközbe kell foglalni.

(15) Ez a rendelet nem érinti a hozzáadottértékadó-kijátszás elleni küzdelmet elősegítő más közösségi intézkedéseket.

(16) A személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([3]) foglalt egyes jogokat és kötelezettségeket az említett irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelmében e rendelet alkalmazásában korlátozni szükséges.

(17) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó

([1]) HL L 24., 1992.2.1., 1. o. A legutóbb a 792/2002/EK rendelettel (HL L 128., 2002.5.15., 1. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.
([3]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

▼B

eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell elfogadni.

(18) Ez a rendelet tiszteletben tartja és figyelembe veszi a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapvető jogokat és elveket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

(1) E rendelet azon feltételeket állapítja meg, amelyek szerint a termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat, a Közösségen belüli termékbeszerzést és a termékimportot terhelő hozzáadottérték-adóra vonatkozó előírások alkalmazásáért felelős tagállami hatóságok együttműködnek egymással és a Bizottsággal annak érdekében, hogy biztosítsák e jogszabályok tiszteletben tartását.

E célból a rendelet megállapítja azon szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek és átadják egymásnak a hozzáadottérték-adó helyes megállapításához szükséges információkat.

E rendelet továbbá bizonyos adatok, különösen a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó héa-adatok elektronikus úton történő cseréjével kapcsolatos szabályokat és eljárásokat állapít meg.

A 77/388/EGK irányelv 26c. cikke szerinti különös szabályozással összhangban e rendelet szintén szabályokat és eljárásokat állapít meg. E szabályok a 2002/38/EK irányelv ([2]) 4. cikkében említett időszakra, az elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó héa-adatok elektronikus úton történő cseréjére, valamint az esetleges ezt követő információcserére, és – amennyiben e különös szabályozás alá tartozó szolgáltatásokról van szó – a pénzösszegek tagállamok illetékes hatóságai közötti átutalására vonatkoznak.

(2) Ez a rendelet nem érinti a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok tagállamokbeli alkalmazását.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „egy tagállam illetékes hatósága”:

— Belgiumban:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M2

— Bulgáriában:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите

▼M1

— a Cseh Köztársaságban:

Ministerstvo financí,

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
([2]) HL L 128., 2002.5.15., 41. o.

▼B

— Dániában:

Skatteministeren,

— Németországban:

Bundesministerium der Finanzen,

▼M1

— Észtországban:

Maksuamet,

▼B

— Görögországban:

Υπουργειο Οικονομίας και Οικονομικων,

— Spanyolországban:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— Franciaországban:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— Írországban:

The Revenue Commissioners,

— Olaszországban:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— Cipruson:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— Lettországban:

Valsts ieņēmumu dienests,

— Litvániában:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— Luxemburgban:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— Magyarországon:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— Máltán:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— Hollandiában:

De minister van Financiën,

— Ausztriában:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— Lengyelországban:

Minister Finansów,

▼B

— Portugáliában:

▼B

O Ministro das Finanças,

▼M2

— Romániában:

Agenția Națională de Administrare Fiscală

▼M1

— Szlovéniában:

Ministrstvo za finance,

— Szlovákiában:

Ministerstvo financií,

▼B

— Finnországban:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— Svédországban:

Chefen för Finansdepartementet,

— az Egyesült Királyságban:

The Commissioners of Customs and Excise;

2. „központi összekötő hivatal”: a 3. cikk (2) bekezdése szerinti hivatal, amely a közigazgatási együttműködés területén a tagállamokkal történő kapcsolattartás főfelelőse;

3. „összekötő szerv”: a központi összekötő hivatalon kívüli bármely más, olyan területi illetékességgel vagy különleges funkcionális felelősséggel bíró szerv, amelyet az illetékes hatóság a 3. cikk (3) bekezdése szerint e rendelet alapján közvetlen információcsere folytatására jelölt ki;

4. „illetékes tisztviselő”: minden olyan tisztviselő, aki a 3. cikk (4) bekezdése szerinti felhatalmazás alapján az e rendelet alapján történő közvetlen információcserére jogosult;

5. „megkereső hatóság”: a központi összekötő hivatal, egy összekötő szerv vagy az olyan illetékes tagállami tisztviselő, aki az illetékes hatóság nevében segítségnyújtás iránti megkeresést küld;

6. „megkeresett hatóság”: a központi összekötő hivatal, egy összekötő szerv vagy az olyan illetékes tagállami tisztviselő, aki az illetékes hatóság nevében a segítségnyújtás iránti megkeresést fogadja;

7. „Közösségen belüli ügylet”: Közösségen belüli termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás;

8. „Közösségen belüli termékértékesítés”: bármely termékértékesítés, amelyet a 77/388/EGK irányelv 22. cikke (6) bekezdésének b) pontjában megjelölt összesítő bevallásban fel kell tüntetni;

9. „Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás”: bármely szolgáltatásnyújtás, amely a 77/388/EGK irányelv 28b. cikkének C, D, E és F része alá tartozik;

10. „Közösségen belüli termékbeszerzés”: ingó vagyon felett tulajdonosi rendelkezési jog megszerzése a 77/388/EGK irányelv 28a. cikkének (3) bekezdése szerint;

11. „hozzáadottértékadó- (héa-) azonosító szám” a 77/388/EGK irányelv 22. cikke (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában meghatározott szám;

12. „közigazgatási vizsgálat”: feladataik ellátása során a tagállamok által végzett minden olyan ellenőrzés, vizsgálat és egyéb cselekvés,

▼B

amelynek célja a héa-jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása;

13. „automatikus csere”: előre meghatározott információ előzetes megkeresés nélküli rendszeres közlése egy másik tagállammal;

14. „strukturált automatikus csere”: előre meghatározott információ előzetes megkeresés nélküli rendszeres közlése egy másik tagállammal, a vonatkozó információ rendelkezésre állásakor;

15. „spontán csere”: információ előzetes megkeresés nélküli nem rendszeres közlése egy másik tagállammal;

16. „személy”:

    a) természetes személy,

    b) jogi személy, vagy

    c) a tagállam hatályos jogszabályai alapján a jogi személyiség nélküli jogképes személyegyesülés (társulás);

17. „hozzáférés engedélyezése”: a megfelelő elektronikus adatbázishoz való hozzáférés és adatok elektronikus úton történő elérésének engedélyezése;

18. „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő továbbítása feldolgozásra (a digitális tömörítést is beleértve), illetve adatok tárolása vezetékes vagy rádiós, vagy bármely más optikai vagy elektromágneses eljárás alkalmazásával;

19. „CCN/CSI-hálózat”: a közös kommunikációs hálózaton (CCN) és a közös rendszerinterfészen (CSI) alapuló, az illetékes hatóságok között a vám- és adóügy területén a teljes körű elektronikus információtovábbítás biztosítása érdekében a Közösség által kifejlesztett közös felület.

3. cikk

(1) A 2. cikk 1. pontjában említett illetékes hatóságok azok, amelyek nevében e rendeletet akár közvetlenül, akár átruházott hatáskörben alkalmazzák.

(2) Minden tagállam kijelöl egy egységes központi összekötő hivatalt, amelyre a közigazgatási együttműködés terén a többi tagállammal fenntartott kapcsolat tekintetében főfelelősséget ruháznak. A tagállam erről értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot.

(3) Minden tagállam illetékes hatósága összekötő szerveket jelölhet ki. A központi összekötő hivatal felelős azért, hogy e szervek jegyzéke naprakész és a többi érintett tagállam központi összekötő hivatala számára hozzáférhető legyen.

(4) Ezen túlmenően minden tagállam illetékes hatósága az általa meghatározott feltételeknek megfelelően kijelölhet olyan illetékes tisztviselőket is, akik e rendelet alapján közvetlenül cserélhetnek információt. A tagállam, ha kijelöl ilyeneket, korlátozhatja e kijelölés hatáskörét. A központi összekötő hivatal felelős azért, hogy e tisztviselők jegyzéke naprakész és a többi érintett tagállam központi összekötő hivatala számára hozzáférhető legyen.

(5) Azokat a tisztviselőket, akik a 11. és 13. cikk alapján információt cserélnek, e tekintetben illetékes tisztviselőnek kell tekinteni, összhangban az illetékes hatóságok által megállapított feltételekkel.

(6) A összekötő szerv vagy illetékes tisztviselő a segítségnyújtásra vonatkozó megkeresés vagy egy ilyen megkeresésre adott válasz küldéséről vagy átvételéről, az erre vonatkozó szabályok alapján értesíti tagállama központi összekötő hivatalát.

▼B

(7) A összekötő szerv vagy illetékes tisztviselő a területi vagy működési illetékességén túlmenő cselekvést igénylő segítségnyújtási megkeresés átvétele után a megkeresést haladéktalanul továbbítja tagállamának központi összekötő hivatalához és erről értesíti a megkereső hatóságot. Ilyen esetben a 8. cikkben megállapított időtartam a kérelem központi összekötő hivatal részére történő továbbítás napját követő napon veszi kezdetét.

4. cikk

(1) Az e rendeletben meghatározott segítségnyújtási kötelezettség nem terjed ki olyan információk és dokumentumok átadására, amelyeket az 1. cikkben említett közigazgatási hatóságok az igazságügyi hatóságok engedélyével vagy kérelmére kaptak meg.

(2) Amennyiben azonban valamely illetékes hatóság hatásköre a nemzeti joggal összhangban kiterjed az (1) bekezdésben említett információk közlésére, e közlésre az e rendeletben előírt közigazgatási együttműködés keretében is sor kerülhet. Az ilyen közléseket – ha a nemzeti jogból következik az ilyen engedélyeztetés szükségessége – az igazságügyi hatóságnak előzetesen engedélyeznie kell.

II. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE MEGKERESÉSRE

1. szakasz

Információ és közigazgatási vizsgálat iránti megkeresés

5. cikk

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság – az egyedi esetekre vonatkozókat is – közli az 1. cikkben említett információt.

(2) Az (1) bekezdésben említett információ átadása céljából a megkeresett hatóság elvégzi az információ megszerzéséhez szükséges közigazgatási vizsgálatokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett megkeresés tartalmazhat egyedi közigazgatási vizsgálat iránti indokolt megkeresést. Amennyiben a tagállam úgy véli, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.

(4) A kért információ megszerzése, illetve a kért közigazgatási vizsgálat lefolytatása céljából a megkeresett hatóság vagy az általa igénybe vett közigazgatási hatóság úgy jár el, mintha az eljárást saját feladatai ellátása során vagy saját tagállama valamely más hatóságának megkeresésére folytatná le.

6. cikk

Az 5. cikkben említett, információ és közigazgatási vizsgálat iránti megkereséseket, ha lehetséges, a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott formanyomtatvány felhasználásával küldik meg.

7. cikk

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság az összes birtokában lévő vagy megszerzett, az ügyre vonatkozó információt, valamint a közigazgatási vizsgálat eredményeit jelentések, tanúsítványok

▼B

és egyéb dokumentumok vagy ezek hitelesített másolatainak vagy kivonatainak formájában továbbítja a megkereső hatóságnak.

(2) Eredeti dokumentumok átadására csak akkor kerülhet sor, ha ez nem ellentétes a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hatályos rendelkezéseivel.

2. szakasz

Az információszolgáltatás határideje

8. cikk

A megkeresett hatóság az 5. és 7. cikkben említett információt a lehető leggyorsabban, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított három hónapon belül szolgáltatja.

Amennyiben a kért információ már a megkeresett hatóság rendelkezésére áll, a teljesítés határideje egy hónap.

9. cikk

Különleges esetekben a megkeresett és a megkereső hatóság a 8. cikkben megállapított határidőtől eltérő határidőben is megállapodhat.

10. cikk

Amennyiben a megkeresett hatóság a megkeresésre a határidő végéig nem ad választ, haladéktalanul közli írásban ennek okát és a várható teljesítési időpontot a megkereső hatósággal.

3. szakasz

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

11. cikk

(1) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső hatóság felhatalmazott tisztviselői az 1. cikk szerinti információcsere céljából jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hatóságai végzik tevékenységüket. Amennyiben a kért információt olyan dokumentum tartalmazza, amelyhez a megkeresett hatóság tisztviselői hozzáférhetnek, úgy a megkereső hatóság tisztviselői másolatot kapnak a kért információt tartalmazó dokumentumról.

(2) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső hatóság által kijelölt tisztviselők az 1. cikk szerinti információcsere céljából jelen lehetnek a közigazgatási vizsgálatoknál. A közigazgatási vizsgálatokat kizárólag a megkeresett hatóság tisztviselői végzik. A megkereső hatóság tisztviselői a megkeresett hatóság tisztviselőinek ellenőrzési jogkörét nem gyakorolhatják. Ugyanakkor beléphetnek azokba a helyiségekbe, és hozzáférhetnek azokhoz a dokumentumokhoz, amelyekhez a megkeresett hatóság tisztviselői, de csak ezek közvetítésével és kizárólag a folyamatban lévő közigazgatási vizsgálat céljából.

(3) A megkereső hatóság azon tisztviselőinek, akik az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban egy másik tagállamban tartózkodnak, bármikor

▼B

fel kell tudniuk mutatni a személyazonosságukat és hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

4. szakasz

Egyidejű ellenőrzések

12. cikk

Az 1. cikkben említett információ cseréjére tekintettel két vagy több tagállam megállapodhat abban, hogy saját területükön egyidejű ellenőrzésnek veti alá két vagy több olyan adóalany adózási helyzetét, akikhez közös vagy egymást kiegészítő érdekeik fűződnek, feltéve ha az ilyen ellenőrzés hatékonyabbnak tűnik, mintha csak egyetlen tagállamban kerülne sor ellenőrzésre.

13. cikk

(1) Egy tagállam önállóan határozza meg, hogy mely adóalanyokat szándékozik egyidejű ellenőrzésre javasolni. E tagállam illetékes hatósága értesíti a többi érintett tagállam illetékes hatóságait azon esetekről, amelyeket egyidejű ellenőrzésre javasol. Döntését a döntés alapjául szolgáló információ közlésével lehetőség szerint indokolja. Meghatározza azon időszakot, amelyben az ellenőrzésre sor kerül.

(2) Az érintett tagállamok ezt követően döntenek arról, hogy részt kívánnak-e venni az egyidejű ellenőrzésben. Az egyidejű ellenőrzési javaslat kézhezvétele után a tagállam illetékes hatósága megerősíti egyetértését vagy közli indokolással ellátott elutasítását a másik tagállam illetékes hatóságával.

(3) Az érintett tagállamok minden illetékes hatósága kijelöl egy képviselőt, aki felelős az ellenőrzési műveletet felügyeletéért és összehangolásáért.

III. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI ÉRTESÍTÉS IRÁNTI MEGKERESÉS

14. cikk

A megkereső hatóság kérelmére és a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hasonló okiratokkal kapcsolatos értesítésekre vonatkozó jogszabályaival összhangban, a megkeresett hatóság értesíti a címzettet a közigazgatási hatóságoktól származó és a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállam területén a hozzáadottértékadó-szabályok alkalmazására vonatkozó valamennyi okiratról és határozatról.

15. cikk

Az értesítés iránti megkeresés tartalmazza: az értesítésben szerepelő okirat vagy határozat tárgyát, a név és cím megjelölését, valamint bármilyen egyéb, a címzett azonosítására vonatkozó további adatot.

16. cikk

A megkeresett hatóság haladéktalanul válaszol a megkereső hatóságnak az értesítési megkeresésre, és tájékoztatja különösen arról az időpontról, amikor a címzettet a határozatról vagy okiratról értesítette.

▼B

IV. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE ELŐZETES MEGKERESÉS NÉLKÜL

17. cikk

Az V. és VI. fejezet rendelkezéseinek sérelme nélkül, az 1. cikkben említett információt minden tagállam illetékes hatósága automatikus vagy strukturált automatikus csere útján továbbítja a többi érintett tagállam illetékes hatóságának, amennyiben:

1. az adóztatásra a rendeltetési tagállamban kerül sor, és az ellenőrzési rendszer hatékonysága szükségszerűen a származási tagállam által szolgáltatott információtól függ;
2. valamely tagállam okkal feltételezi, hogy a másik tagállamban a hozzáadottértékadó-jogszabályokat megsértették vagy feltehetőleg megsértették;
3. a másik tagállamban fennáll az adóbevétel-kiesés veszélye.

18. cikk

A 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meg kell határozni:

1. a kicserélendő információ pontos kategóriáit;
2. az információcsere gyakoriságát;
3. az információcserével kapcsolatos intézkedéseket.

Minden tagállam meghatározza, hogy részt kíván-e venni egy adott információfajta cseréjében, és hogy ez automatikus vagy strukturált automatikus csere útján történik.

19. cikk

A tagállamok illetékes hatóságai spontán csere útján bármikor továbbíthatják egymásnak az 1. cikkben említett, tudomásukra jutott információt.

20. cikk

A tagállamok megteszik az e fejezetben előírt információcseréhez szükséges közigazgatási és szervezési intézkedéseket.

21. cikk

E fejezet rendelkezéseinek végrehajtásában egy tagállamot sem lehet arra kötelezni, hogy adatgyűjtés céljából a hozzáadottértékadó-köteles személyekre új kötelezettségeket állapítson meg, vagy aránytalanul nagy adminisztratív terheket vállaljon.

V. FEJEZET

KÖZÖSSÉGEN BELÜLI ÜGYLETEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ TÁROLÁSA ÉS CSERÉJE

22. cikk

(1) Mindegyik tagállam olyan elektronikus adatbázist tart fenn, amelyben a 77/388/EGK irányelv 22. cikke (6) bekezdésének b) pont-

▼B

jával összhangban a 28h. cikkben megadott változat szerint gyűjtött információt dolgozza fel és tárolja.

Annak érdekében, hogy ezen információt az e rendeletben előírt eljárásokban fel lehessen felhasználni, az információt azon naptári év utolsó napjától számított legalább öt évig tárolják, amelyben az információt rendelkezésre kellett bocsátani.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy adatbázisaik naprakészek, teljesek és pontosak legyenek.

A 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban követelményeket állapítanak meg annak meghatározására, hogy mely változtatások érdektelenek, lényegtelenek vagy nem használhatók, és melyeket nem kell ezért elvégezni.

23. cikk

A 22. cikkel összhangban tárolt adatok alapján a tagállamok illetékes hatóságai a többi tagállamtól automatikusan és késedelem nélkül megkapják a következő információkat, illetőleg azokhoz közvetlenül hozzáférhetnek:

1. az információt kapó tagállam által kiadott hozzáadottértékadó-azonosító számok;

2. mindazon Közösségen belüli termékértékesítés összértéke, amelyet az információt adó tagállamban hozzáadottértékadó-azonosító számmal rendelkező piaci szereplők teljesítettek hozzáadottérték-adó szempontjából azonosított személyeknek.

A 2. pontban említett értékeket az információt adó tagállam pénznemében tüntetik fel, és azok naptári negyedévre vonatkoznak.

24. cikk

Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága a Közösségen belüli termékbeszerzés ellenőrzése céljából ezt szükségesnek tartja, úgy a 22. cikkel összhangban tárolt adatok alapján, kizárólag a hozzáadottértékadó-előírások megsértésének megelőzése céljából közvetlenül és haladéktalanul megkaphatja a következő információkat, illetve azokhoz elektronikus úton hozzáférhet:

1. minden olyan személy hozzáadottértékadó-azonosító számához, aki a 23. cikk 2. pontjában említett értékesítést végezte; és

2. az ilyen személyektől származó, olyan személyeknek teljesített értékesítések összértékéhez, akik a 23. cikk 1. pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító számmal rendelkeznek.

A 2. pontban említett értékeket az információt adó tagállam pénznemében tüntetik fel, és azok naptári negyedévre vonatkoznak.

25. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága a 23. és a 24. cikk alapján köteles információhoz való hozzáférést biztosítani, e kötelezettségének a lehető leghamarabb, de legkésőbb azon naptári negyedévnek a végétől számított három hónapon belül tesz eleget, amelyre az információ vonatkozik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve olyan esetekben, amikor az adatbázist a 22. cikkben meghatározott körülmények között további információval egészítik ki, a lehető leggyorsabban, de legkésőbb azon negyedév végétől számított három hónapon belül biztosítják a hozzáférést e kiegészítő információhoz, amelyben azokat beszerezték.

▼B

(3) A helyesbített információhoz való hozzáférés biztosítására vonatkozó feltételeket a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozzák meg.

26. cikk

Amennyiben a 22–25. cikk alkalmazásában a tagállamok illetékes hatóságai az információt elektronikus adatbázisokban tárolják és az ilyen információt elektronikus úton cserélik ki, megteszik a 41. cikk betartásának biztosításához szükséges intézkedéseket.

27. cikk

(1) Minden tagállam elektronikus adatbázist tart fenn a hozzáadottértékadó-azonosító számmal rendelkező személyekről.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai a 22. cikkel összhangban tárolt adatok alapján bármikor közvetlenül megkaphatják vagy lekérhetik azon hozzáadottértékadó-azonosító szám érvényességének megerősítését, amellyel valamely személy Közösségen belüli termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzett, vagy ilyenben részesült.

A megkeresett hatóság különleges kérésre a hozzáadottértékadó-azonosító szám kiállítási idejét, és adott esetben érvényességének lejárati idejét is megadja.

(3) A megkeresett hatóság kérelemre késedelem nélkül megadja azon személy nevét és címét, akinek a számot kiadták, feltéve hogy ezen adatokat a megkereső hatóság későbbi felhasználás céljából nem tárolhatja.

(4) Minden tagállam illetékes hatósága biztosítja azt, hogy bármely adott személy hozzáadottértékadó-azonosító számának érvényességéről megerősítést kaphassanak a Közösségen belüli termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban részt vevő, továbbá a 2002/38/EK irányelv 4. cikkében említett időszak alatt a 77/388/EGK irányelv 9. cikkének (2) bekezdés e) pontjának utolsó francia bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyek.

A 2002/38/EK irányelv 4. cikkében meghatározott időszak alatt a tagállamok az ilyen megerősítéseket, összhangban a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással, különösen elektronikus úton szolgáltatják.

(5) Amennyiben az (1)–(4) bekezdés alkalmazásában a tagállamok illetékes hatóságai az információt elektronikus adatbázisokban tárolják és azokat elektronikus úton cserélik ki, megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák a 41. cikknek való megfelelést.

VI. FEJEZET

A 77/388/EGK IRÁNYELV 26C. CIKKE SZERINTI KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

28. cikk

A következő rendelkezéseket a 77/388/EGK irányelv 26c. cikkében meghatározott különös szabályozásra kell alkalmazni. E fejezet alkalmazásában is az említett cikk A. pontjában található meghatározásokat kell alkalmazni.

29. cikk

(1) A 77/388/EGK irányelv 26c. cikk B. része (2) bekezdésének második albekezdésében megállapított adatokat a nem letelepedett adóa-

▼B

lanyok tevékenységének megkezdésekor elektronikus úton kell benyújtani az azonosítás szerinti tagállam részére. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, a 44. cikk (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban határozzák meg.

(2) Az azonosítás szerinti tagállam ezen adatokat elektronikus úton továbbítja a többi tagállam illetékes hatóságainak azon hónap utolsó napjától számított 10 napon belül, amelyben azok a nem letelepedett adóalanytól beérkeztek. A többi tagállam illetékes hatóságai ugyanilyen módon értesülnek a kiadott hozzáadottértékadó-azonosító számról. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, a 44. cikk (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban határozzák meg.

(3) Ha az azonosítási nyilvántartásból egy nem letelepedett adóalanyt törölnek, az azonosítást végző tagállam elektronikus úton haladéktalanul értesíti a többi tagállam illetékes hatóságait.

30. cikk

A 77/388/EGK irányelv 26c. cikke B. részének (5) bekezdése második albekezdésében megállapított részleteket tartalmazó adóbevallást elektronikus úton kell benyújtani. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, a 44. cikk (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban határozzák meg.

Az azonosítás szerinti tagállam ezen adatokat elektronikus úton továbbítja az érintett tagállam illetékes hatóságának legkésőbb azon hónap utolsó napjától számított 10 napon belül, amelyben az adóbevallás beérkezett. Azon tagállamok, amelyek az adóbevallás elkészítését az eurótól eltérő nemzeti pénznemben határozták meg, az összegeket a bevallási időszak utolsó napjára érvényes átváltási árfolyamon váltják át euróra. Az átváltást az Európai Központi Bank által erre a napra közzétett árfolyamon végzik el, ha pedig e napon nem volt ilyen közlés, akkor a következő közzététel napjának árfolyamán. Az ezen adatok továbbítására vonatkozó technikai részleteket a 44. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban határozzák meg.

Az azonosítás szerinti tagállam elektronikus úton továbbítja a fogyasztó tagállamnak azon adatokat, amelyek az egyes fizetések negyedéves adóbevalláshoz való hozzárendeléséhez szükségesek.

31. cikk

A 22. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni az azonosítás szerinti tagállam által a 77/388/EGK irányelv 26c. cikke B. részének (2) és (5) bekezdésével összhangban beszerzett adatokra is.

32. cikk

Az azonosítás szerinti tagállam biztosítja, hogy a nem letelepedett adóalany által befizetett összeget átutalják arra az euróban vezetett bankszámlára, amelyet a befizetésre igényt tartó fogyasztás helye szerinti tagállam jelölt meg. Azon tagállamok, amelyek a befizetéseket eurótól eltérő nemzeti pénznemben írták elő, az összegeket a bevallási időszak utolsó napjára érvényes átváltási árfolyamon számítják át euróra. Az átváltást az Európai Központi Bank által erre a napra közzétett árfolyamon végzik el, ha pedig e napon nem volt ilyen közlés, akkor a következő közzétételi nap árfolyamán. Az átutalásra legkésőbb a befizetés hónapjának utolsó napjától számított 10. napon kerül sor.

Ha a nem letelepedett adóalany nem fizeti meg az esedékes adót, akkor az azonosítás szerinti tagállam biztosítja, hogy a befizetett összeget az egyes tagállamokban esedékes adók arányában utalják át a fogyasztó tagállamok részére. Az azonosítás szerinti tagállam erről elektronikus úton értesíti a fogyasztás helye szerinti tagállamok illetékes hatóságait.

▼B

33. cikk

A tagállamok elektronikus úton értesítik a többi tagállam illetékes hatóságait a 32. cikk szerinti azon bankszámlákról, ahová a fizetéseknek be kell érkezniük.

A tagállamok elektronikus úton haladéktalanul értesítik a többi tagállam illetékes hatóságait és a Bizottságot a hozzáadottérték-adó normál kulcsának minden változásáról.

34. cikk

A 2002/38/EK irányelv 4. cikkében meghatározott időszakra a 28–33. cikket kell alkalmazni.

VII. FEJEZET

KAPCSOLAT A BIZOTTSÁGGAL

35. cikk

(1) A Bizottság és a tagállamok megvizsgálják és értékelik az e rendeletben meghatározott közigazgatási együttműködésre vonatkozó intézkedések működését. A Bizottság az ezen intézkedések működésének javítása céljából összefoglalja a tagállamok tapasztalatait.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal az összes olyan rendelkezésükre álló információt, amely az e rendelet általuk történő alkalmazásával függ össze.

(3) Az e rendelet értékeléséhez szükséges statisztikai adatjegyzéket a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozzák meg. A tagállamok közlik a Bizottsággal a statisztikai adatokat, amennyiben azok rendelkezésre állnak, és amennyiben azok közlése nem jár indokolatlan adminisztratív terhekkel.

(4) Az adókijátszás és adókikerülés leküzdésére irányuló közigazgatási együttműködési rendszer hatékonyságának értékelése céljából a tagállamok bármely egyéb, az 1. cikkben említett információt közölhetnek a Bizottsággal.

(5) A Bizottság a (2), (3) és (4) bekezdésben említett információt továbbítja a többi érintett tagállamnak.

VIII. FEJEZET

KAPCSOLAT HARMADIK ORSZÁGOKKAL

36. cikk

(1) Amennyiben valamely tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól kap információt, úgy e hatóság az információt továbbíthatja a feltehetően érdekelt tagállamok illetékes hatóságai felé, az ezt kérő tagállamoknak pedig minden esetben, amennyiben ezt az adott harmadik országgal fennálló segítségnyújtási megállapodások megengedik.

(2) Feltéve, hogy az érintett harmadik ország vállalta, hogy megadja azon segítséget, amely a hozzáadottértékadó-előírásokkal feltehetően ütköző ügyletek szabálytalan jellegének bizonyításához szükséges, az e rendelet alkalmazásával megszerzett információt – az információt szolgáltató illetékes hatóságok beleegyezésével, továbbá a személyes adatok harmadik országok felé történő kiadására vonatkozó hazai rendelkezésekkel összhangban – közölni lehet az érintett harmadik országgal.

▼B

IX. FEJEZET

AZ INFORMÁCIÓCSERÉT SZABÁLYOZÓ FELTÉTELEK

37. cikk

Az e rendeletnek megfelelő információt lehetőleg elektronikus úton, a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell közölni.

38. cikk

A segítségnyújtási megkeresések, az értesítési megkereséseket is beleértve, és az azokhoz csatolt dokumentumok a megkereső és a megkeresett hatóság között egyeztetett nyelven készülhetnek. E megkereséseket csak olyan különleges esetekben kíséri a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén készült fordítás, ha a megkeresett hatóság az ilyen fordítás kérését megindokolja.

39. cikk

A Bizottság és a tagállamok a 2002/38/EK irányelv 4. cikkében meghatározott időszak alatt biztosítják, hogy az információcseréhez a 29. és 30. cikk szerint szükséges meglévő vagy új kommunikációs és információcsere-rendszerek működőképesek legyenek. A Bizottság felelős a közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI) bármilyen fejlesztéséért, ha ez szükséges a tagállamok közötti információcseréhez. A tagállamok felelősek a saját rendszereik bármilyen fejlesztéséért, ha ez szükséges az információ CCN/CSI segítségével történő cseréjéhez.

A tagállamok lemondanak az e rendelet alkalmazásából eredő költségek visszatérítésével kapcsolatos minden igényükről, kivéve az adott esetben igénybe vett szakértőknek fizetett díjakat.

40. cikk

(1) Az egyik tagállam megkeresett hatósága a másik tagállam megkereső hatóságának az 1. cikkben említett információt a következő feltétellel szolgáltatja:

a) a megkereső hatóság megkereséseinek száma és jellege egy adott időszakon belül nem ró aránytalanul nagy adminisztratív terhet a megkeresett hatóságra;

b) a megkereső hatóság már kimerítette azon szokásos információforrásokat, amelyeket a kívánt cél elérésének veszélyeztetése nélkül, az adott körülmények között a kért információ megszerzéséhez felhasználhatott volna.

(2) Ez a rendelet nem kötelez vizsgálatok elvégzésére vagy információ szolgáltatására, ha azon tagállam jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata, amelynek szolgáltatnia kellene az információt, nem jogosítja fel a tagállamot az ilyen vizsgálatok végrehajtására, illetve az ilyen információnak a tagállam saját céljára történő beszerzésére vagy hasznosítására.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai elutasíthatják az információ szolgáltatását, amennyiben az érintett tagállam jogi okokból nem tud hasonló jellegű adatokat szolgáltatni. A megkeresett tagállam tájékoztatja a Bizottságot az elutasítás okairól.

(4) Az információszolgáltatás megtagadható, amennyiben az üzleti, ipari vagy szakmai titok, kereskedelmi folyamat vagy olyan információ felfedéséhez vezet, amelynek felfedése sérti a közrendet.

▼B

(5) A megkeresett hatóság közli a megkereső hatósággal azon okokat, amelyek alapján a segítségnyújtás iránti megkeresést elutasította.

(6) A 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni azt a minimális összeget, amelytől kezdődően élni lehet a segítségnyújtás iránti megkereséssel.

41. cikk

(1) Az e rendelet alkalmazásában bármilyen formában közölt információra hivatali titoktartási kötelezettség vonatkozik, és ugyanolyan védelmet élveznek, mint amilyet az információt kapó tagállam nemzeti joga és a közösségi hatóságokra alkalmazandó megfelelő rendelkezések az ilyen jellegű információnak biztosítanak.

Ezen információt fel lehet használni az adóalap megállapításához, illetve az adóalap megállapítása céljából az adó beszedéséhez vagy annak közigazgatási ellenőrzéséhez.

Az információt fel lehet használni egyéb olyan lefölözések, vámok és adók megállapításához is, amelyek az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelv ([1]) 2. cikke alá tartoznak.

Továbbá fel lehet használni az adóüggyel kapcsolatos olyan bírósági és közigazgatási eljárások során is, amelyek az adójogszabályok megsértésének következményeként szankciókat vonhatnak maguk után, az ilyen eljárásokban az eljárások résztvevőinek jogait szabályozó általános szabályok és jogi rendelkezések sérelme nélkül.

(2) Az Európai Bizottság Biztonsági Akkreditációs Hatósága által megfelelően akkreditált személyek ezen információhoz csak a CCN/CSI gondozásához, karbantartásához és fejlesztéséhez szükséges mértékben férhetnek hozzá.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága engedélyezi annak más célokra történő felhasználását a megkereső hatóság tagállamában, ha a megkeresett hatóság tagállamának joga szerint az információt ott hasonló célokra fel lehet használni.

(4) Amennyiben a megkereső hatóság úgy véli, hogy a megkeresett hatóságtól kapott információ egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára hasznos lehet, továbbíthatja ezen információt az utóbbi hatóságnak. Erről előzetesen értesíti a megkeresett hatóságot. A megkeresett hatóság megkövetelheti, hogy csak az ő előzetes egyetértése mellett lehet az információt harmadik félnek továbbítani.

(5) A tagállamok e rendelet helyes alkalmazásának érdekében korlátozzák a 95/46/EK irányelv 10. cikkében, 11. cikke (1) bekezdésében, 12. cikkében és 21. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét az irányelv 13. cikkének e) pontjában említett érdekek védelme érdekében.

42. cikk

Azon jelentéseket, tanúsítványokat és egyéb dokumentumokat vagy ezek hitelesített másolatait vagy kivonatait, amelyeket a megkeresett hatóság munkatársai szereztek meg és az e rendeletben meghatározott segítségnyújtás során közöltek a megkereső hatósággal, a megkereső hatóság tagállamának illetékes szervei ugyanúgy bizonyítékként használhatják fel, mint a megkereső ország hatóságai által kiállított hasonló dokumentumokat.

([1]) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2001/44/EK irányelvvel (HL L 175., 2001.6.28., 17. o.) módosított irányelv.

▼B

43. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a tagállamok megteszik az összes szükséges intézkedést, hogy

a) a 3. cikkben említett illetékes hatóságok között hatékony belső koordinációt biztosítsanak;

b) az ilyen koordináció céljára általuk felhatalmazott hatóságok között közvetlen együttműködés jöjjön létre;

c) biztosítsák az e rendeletben meghatározott információcserére vonatkozó rendelkezések zavartalan működését.

(2) A Bizottság a rendelkezésére álló, átadható információkat haladéktalanul közli a tagállamokkal.

X. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

44. cikk

(1) A Bizottságot a Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság (a továbbiakban: bizottság) támogatja.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikkére is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

45. cikk

(1) E rendelet hatálybalépésétől kezdve a Bizottság háromévente jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére e rendelet alkalmazásáról.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az e rendelet által szabályozott területen fogadnak el.

46. cikk

(1) E rendelet előírásai nem érintik az egyéb jogi aktusokból, a tagállamok közötti kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokból származó szélesebb körű kölcsönös segítségnyújtási kötelezettségek teljesítését.

(2) Az egyedi esetek kezelésének kivételével a tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot, amennyiben az e rendelet alá tartozó területen kétoldalú megállapodást kötnek. A Bizottság ezt követően tájékoztatja erről a többi tagállamot.

47. cikk

A 218/92/EGK rendelet hatályát veszti.

A hatályát vesztett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

▼B

48. cikk

Ez a rendelet 2004. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.